

Funció pública: projeccions i aixecades de camisa

En quatre anys i mig el Govern de DA, el dels pitjors, ja ens té acostumats a la cerimònia de les declaracions i els anuncis reiterats d'actuacions que van sempre acompanyats d'un gran desplegament de comunicació. Una propaganda en la qual ja es dona per fet qüestions que estan només en projecte o que, en qualsevol cas, necessiten un desplegament seriós i ben estructurat.

Després, quan passen les setmanes, els mesos i els anys, hom s'adona que el més calent segueix trobant-se a l'aigüera.

Aquests dies tenim un exemple del desgavell del govern d'Antoni Martí: les simulacions o projeccions de la pensió de jubilació que correspondrà a cadascun dels funcionaris públics.

S'ha superat amb escreix el termini dins el qual el Govern havia de facilitar als funcionaris un document en el qual quedessin clarament i precisament reflectides les seves pensions de jubilació. Davant les queixes dels sindicats de la funció pública per aquest incompliment, el Govern ha començat, fa uns dies, a facilitar als funcionaris, que ho han pogut anar a demanar personalment a l'edifici administratiu, el que a l'entendre del ministre de Finances, Jordi Cinca, els correspondria cobrar al títol de pensió de jubilació, quan arribin als 65 anys.

La documentació que s'ha donat als funcionaris arriba tard, ja ho hem dit. Però també arriba malament: són molts i moltes els membres de la funció pública que s'estan queixant de la mala presentació i nul·la explicació que acompanya les projeccions personalitzades, fetes a nom i a petició de les persones que formen part de la funció pública.

Estem donant doncs un nou exemple d'una mala manera de portar els afers públics.

La gent d'SDP sempre hem defensat –abans que Antoni Martí i DA ho descobrissin– que es necessita una reforma de l'administració pública per millorar el servei al ciutadà i per fer-la més eficient i econòmicament sostenible.

L'administració pública és un dels pilars que garanteixen l'Estat de dret i la millor garantia que les normes i els procediments legals s'apliquen al conjunt dels ciutadans de manera ordenada, transparent i igualitària.

Al seu moment, la Llei de la funció pública de l'any 2000 va servir de base per al desplegament i el creixement de l'administració pública andorrana, segons un model econòmic i social i una estructura de l'administració central i comunal que demanen una profunda reforma.

L'any 2010, el Govern que jo encapçalava i els sindicats de l'administració van consensuar un document amb 33 acords per orientar aquesta reforma. Trenta-tres acords per assolir una administració més eficient, àgil, dignificada i sostenible, amb vocació de millora constant del servei del ciutadà.

Dissortadament, el Govern de DA, en lloc de reprendre aquests acords per reformar l'administració, s'ha esmerçat els últims quatre anys a aplicar unilateralment una severa i innecessària retallada de les condicions laborals i salarials dels treballadors del sector públic, incomplint el compromís electoral que va contreure el 2011. Antoni Martí ha abocat així l'administració pública a una situa-

ció molt pitjor de la que va trobar.

Nosaltres, a SDP, no diem un dia una cosa i l'endemà tot el contrari. Vam defensar durant el nostre mandat de govern la reforma de la funció pública, incloent-hi el sistema de jubilació, i ho hem continuat defensant. Defensem la via del consens amb el compromís de reformar la Llei de la funció pública sobre la base dels 33 acords com a pas necessari cap a la reforma de l'administració.

Però, igual que vam fer quan estàvem en responsabilitats de govern, creiem que s'ha de parlar i escoltar.

En el nostre programa electoral de l'1 de març passat proposàvem buscar el suport parlamentari necessari per suspendre l'entrada en vigor de la Llei del pla de pensions dels funcionaris, amb el compromís de reprendre els treballs iniciats per la Taula de Treball de la Funció Pública per assolir un model de jubilació consensuat, garantista en el temps i econòmicament sostenible per a l'administració.

El dia 1 de març del 2015, amb la renovada majoria absoluta del Govern dels pitjors, se'n va anar en orris la recerca d'un acord i es va tornar a imposar l'ordeno i mano taronja.

Una llàstima perquè amb aquesta mala manera de fer només s'aconsegueix decebre i desencisar. La funció pública està molt tocada pel doble llenguatge del candidat Martí i del govern Martí.

Improvisació, doble llenguatge i aixecades de camisa són els tres pilars sobre els quals el Govern dels pitjors ha assentat la seva política de funció pública. Una mala política.